

Ужасът отъ него одушяваше всяко въстание. Мухамедъ са пригответи да го нападне; нъ той са покори и придоби отъ Султана единъ договоръ съ обширни правдини за Влашко, договоръ който още и днесъ са счита за *Хамз* на правдинитъ на тѣхъ странж.

Но когато Владъ, скоро слѣдъ тозъ договоръ са съедини съ Унгаритъ срѣщу Турцитъ, Мухамедъ са рѣши да употреби всичко за да го покори. Най-напрѣдъ той му испроводи посланници съ Хамза-паша Видинскій, който войводата забы на колове. Послѣ Владъ навлѣзе въ Българія, опустоши и испокла всичко що срѣщнж по пътя си, и отведе 25,000 роббе. Нови посланници испратены отъ Султана са по-жестоко наказахж.

Тогазъ войската са опжти по сухо а флотата, начелствувана отъ Султана, възлѣзе по Дунава дори до Видинъ и извезе войската въ Влашко. Градоветъ Килия и Браила са предадохж въ властѣта на Турцитъ. Между туй отведенжждъ Владъ са промъкнж до становището имъ и направи ужасно опустошеніе, пристигнж дори до царекійтъ шатъръ. Еничеритъ едвамъ имахж врѣме да избавятъ господаря си. Послѣ малко врѣме като го подгони кѣмто Букурещъ, Мухамедъ премина глѣбоко нажаленъ единъ дѣлгъ прѣходъ, гдѣто около двадесетъ тысецы лежове, Българе, Турцы, Власы, бѣхж набыты на колове. Посланикътъ му Хамза-паша са издигаше надъ всичкитъ.

Отъ какъ погледа туй ужасно зрѣлище, “Невъзможно е, извика Мухамедъ, при тѣзи гледка, да изгоннж отъ отечеството му единъ человекъ, който е можилъ да направи ненаказано таквизъ прѣстѣпленія само за да го избави!” Тѣзъ ужасна война съсыпвѣ войската прѣзъ много мѣсецы. Султанътъ най-послѣ сполучи да покачи на престола, вмѣсто туй чудовище, брата му Радуна, който бѣше отхраненъ въ сарая съ тигла *паша*. Тѣй Влашко са видѣ съвършено съединено съ Османската Държава. Владъ, който бѣше забѣгнжлъ въ Унгарія, быде хвърленъ въ тъмница отъ Матей Корвена. Слѣдъ като сполучи да избѣгне, той са появи пакъ